

ønskeligt, at Officerer, der havde forskjellig Uddannelse, skulde tjene Side om Side med hinanden. Jeg antager, at der hos de faste Officerer er en større Fornemmelse af en Laugsaaend, end der ønskes i Befolkningen med Hensyn til den Land, der skal leve i Hæren, og at det maasse netop er dette, der er Skyld i, at Sekondlieutenantinstitutionen ikke bliver til det, hvortil den er ventet at skulle blive. Dernæst skal jeg tillade mig at slutte mig til en Antydning, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Luzen). Han gjorde opmærksom paa, at endog saa Regjeringen selv havde beklaget ofte at maatte afskedige Mænd, der vare brugbare til Tjenesten, men som maatte gaa af paa Grund af den Aldersgrændse, der var fastsat i Hærloven. Naar man nu tænker paa, hvorledes denne Aldersgrændse vil forøge Pensionsbøden her i Landet, saa synes det mig, at der snarest muligt maatte gives hen til at raade Bod derpaa, og at man maatte komme til en anden Maade at ordne denne Sag paa. Dette er jo ogsaa antydet i det os forelagte Forslag til en Revision af Hærloven, idet der der er angivet en anden Maade at gaa frem paa med Hensyn til Afskedigelsen. Nu sagde imidlertid det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anker), at om man end kunde være en Tilhænger af en Forandring i saa Henseende, saa vilde man dog blive nødt til at fremtræde som en Modstander deraf, fordi der jo her foreligger et Forslag til en Revision af hele Hærloven. Men, mine Herrer, lad os huske paa, hvad en Revision af denne Lov betyder? Den betyder, at vi faae den sat igjennem, naar Regjeringen kan faae opfyldt alle de Ønsker, som den har om at holde den store Hær for vort lille Land; saa længe dette ikke er Tilfældet, kan Regjeringen volig hindre os i at faae nogenformig Revision i Stand. Jeg har ikke noget godt Saa om, at de Ansøgere, jeg i saa Henseende nærer, skulde vinde Bifald i Regjeringen, og for mig staar det, som om det kunde have lange Udsigter med at komme til Hærlovens Revision i dens Helhed; men under saadanne Omstændigheder forekommer det mig, at det er en rigtig Vej at gaa, naar man ikke strax kan faae den store Reform, da at tage den mindre, som endog af Regjeringen selv er erkjendt for at være nødvendig. Derfor vilde det glæde mig, om dette Lovforslag under sin senere Gang maatte blive forandret til noget Andet, saaledes at der kom et Lovforslag frem, der tog begge de Hensyn, der her ere blevne nævnte, baade det, der er nævnt af det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds, og det, der foreligger i det Forslag, som Regjeringen har indbragt. Det er kun dette Par Ord, jeg vilde tillade mig at udtale om denne Sag, som jo nu har været temmelig meget omtalt. I Øvrigt maa jeg sige, at det ikke kan Andet end glæde mig, at der ikke er saa stærk en Attraa efter at komme ind i Hæren. Det kan

maasse foruden i de Grunde, der allerede ere anførte, tillige ligge deri, at der efterhaanden i Befolkningen kommer en sundere Ansættelse om den Størrelse, vor Hær bør have, og i det Hele taget om Hærens Forhold til Befolkningen. Jeg vilde ønske, at man maatte faae vor Hær omdannet saaledes, at den mere sluttede sig til Folket, at der kunde blive større Brug for Sekondlieutenanter, og at de ikke skulde, som man siger, stikke igjennem som Fluier i Raal ved at komme ind i det øvrige Officerskorp. Det kan meget godt være, at ogsaa en saadan ædrueligere Betragtning af vor politiske Stilling og de dermed sammenhengende Hærforhold kan have sin Andel i den anførte Kjendsgjerning. Det skulde glæde mig, om det var en Hovedgrund dertil.

Aufklar. Ja, dersom Afhjælpningen af de Mangler, der have vrist sig ved Hærloven, skulde vente, til vi kunde faae en Revision af Hærloven med de Tanker udførte, som det ærede Medlem har udtalt for os, saa har jeg rigtignok det Saa, at det maa være temmelig længe, inden vi faae en Revision. Jeg skal iøvrigt ikke indlade mig paa det ærede Medlems Foredrag, men blot gjøre ham opmærksom paa, at naar han mener, at der i den Omtale af Sekondlieutenantklassen, som er fremkommen fra min og Andres Side, skulde ligge Noget af en Laugsaaend, saa tager han fuldstændig fejl. Der ligger ganske simpelt det faktiske Moment deri, at Sekondlieutenantens Uddannelse er beregnet paa noget Andet end Premierlieutenantens, at den ikke skal og ikke kan være den samme. Dersom Sekondlieutenantens Uddannelse var tilstrækkelig til at føre ham op ad hele Stigen af de militære Befordringsklasser, hvorfor i al Verden skulde vi da paatage os den Udgift, at holde de kostbare militære Undervisningsanstalter, og hvorfor skulde vi da pine og plage Mennesker med i lange Aar af deres Liv at underkaste sig en Uddannelse, som var overflødig. Men det ærede Medlems Mening i saa Henseende er virkelig ikke tilstrækkelig til at omstøde alle Tidens Erfaring om, at der til dygtig og alvorlig at forestaa et særligt Hverv hører en særlig Uddannelse.

Iværkses; Da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) begyndte sit Foredrag, troede jeg efter Tønen deri, at vi vare overordentlig uenige; men efterhaanden som han frede videre frem, viste det sig, at han ikke sagde Andet, end hvad jeg havde sagt i Begyndelsen af mit Foredrag, nemlig at jeg var noget betænkelig ved at modtage det omhandlede Lovforslag paa et Tidspunkt, da man staar ligeoverfor en Revision af Hærloven, og at den eneste egenlige Uoverensstemmelse mellem os var, at det ærede Medlem mente, at det var nødvendigt at bringe Sagen i et Udvalg og undersøge den der, medens jeg troede, at det var tilstrækkeligt at underkaste den en For-